

Josep Pla

le que ^{estava} ~~meu~~ ~~meijor~~

(^o Di gressio V (llarga) sobre la cuina.)

Pla

Josep

obres completes - n^o

retirada amb novatges - els papers del Rosselló poden ser català molt més fàcilment que els altres papers, com m'hevia dit també, vegades, el poeta ~~françès~~ ^{francès} Pons, és un fet que la frontera (una decisió i si agraït) a pesar de la marca poden ~~presentar~~ ^{presentar} una bona cuina no es per la proximitat de França, sinó perquè la gent del país, en virtut del seu propi costum ha creat la seva ~~pròpia~~ ^{pròpia} cuina, amb unes inclinacions que tindri tant de defectes com virtutis i amb algunes qualitats, però que en definitiva és la que agrada més a la gent.

La meua experiència em porta a creure que la cuina francesa, per altra part, la cuina nacional francesa, no ha existit mai. La cuina nacional francesa és la que deuen en els seus restaurants dels tres expressos de una gran part del continent, el que existia a França son les cuines regionals, que ~~ha~~ ^{la gent} elaborat en els seus països i amb productes de ~~seus~~ ^{seus} països - plats que els grans restaurants de París s'han fet seus i així han presentat la cuina francesa. Cosa que evidentment té un gran merit i que sobretot ha assegurat la continuïtat d'una gran cuina en el temps, que encara en té més ara davant d'aquesta cuina, jo em permetria, no sé si dir, dos coses: a) una cuina, en primer lloc, a la l'insinuació majoria de francesos, no ha tingut mai, després que aquesta cuina ha tingut tant admiradors estrangers, com admiradors francesos.

Després d'haver dit tot això, em sembla que no s'ha de dir res més sobre el fet de que la nostra cuina té una determinada qualitat a conseqüència de la proximitat a la frontera francesa, la meua opinió personal és fantàstica que demostri simplement que la persona que ho diu, no té ni la menor idea de França, i encara menys del nostre país.

Novatges fariem una cuina modesta, petita, si volen parlar i monòtona, plena de defectes i de qualitats però que en definitiva ha alimentat un país. Podria agradar més o menys, estar més o menys considerada, que hi farem? Però en definitiva és l'única que tindrà, no en tindrà d'altre. Serà, en aquest punt de la realitat, no està pas al meu abast.

Finalment aquest dit, farem referències constants a la nostra vella cuina familiar, que en definitiva és l'única que s'ha de mantenir i de continuar. En aquest últim assaig, aquesta manera de cuinar ha estat fort gran substa. Alguns plats - per exemple l'omelette i el carn d'olla - ha anat molt de baixa i a aquesta característica s'accentua sense parar. Aquest